

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus V. An accusationem necessariò debeat præcedere secreta
monitio?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

non irrogat infamiam. Fagnan. in c. non debet. de Testib. n. 6.

76 Limitatur. 4. si accusatur Collegium. Hinc pendente accusatione potest aliquis de Collegio promoveri, nisi persona illa in accusatione sit specialiter nominata. c. *Tantis Daniel.* distinct. 81. Archid. in cit. c. n. 5. Limitatur 5. si crimen sit ex levioribus; que autem sint gravia, quæ leviora, vide apud Fagnan. in c. *Omnipotens.* n. 17. & ea referuntur c. *Unum Orarium.* §. alias. dist. 25. Limitatur 6. si crimen, quod aliás infamem facit, sit occultum. Nam infamia legalis ex delicto nascitur; L. *Cognovimus.* ff. de variis & extraord. cognitionibus, sicut fama ex bonis moribus: neutrum autem eorum contingere potest sine publica rerum notitia. Covar. l. 3. Variat. c. 3. n. 2.

77 Ex his colliges, quod accusati opinio graveretur quidem in acquirendo ex sola pendentia accusationis, non tamen cuiuscunquam, sed legitimæ, & criminalis, super criminè gravi, inurente accusato notam infamiam apud viros graves, & bonos. Hinc fit, quod, licet taliter accusatus, etiam ante sententiam, honores petere prohibeatur; sectis tamen sit post annum, si per ipsum non stetit, quod minus causa expediretur. L. *Reus.* ff. de muneribus, & honoribus, & notat Gloss. in c. *Tantis Daniel.* V. obrepit. dist. 8. similiter Judge, licet infamia infamia facti, ex criminali accusatione pendent, non privatur exinde dignitate priùs obtentâ.

78 Coeterum, licet accusationis pendentia præjudicet accusato in acquirendo, non præjudicat tamen in acquisitis, ut dictum est n. 72. Et ideo Notarius, accusatione pendent, potest confidere instrumenta, de quibus est rogatus. arg. L. *quod si forte.* §. 1. & L. *Reo criminis.* ff. de solutionibus, & notat Gloss. in c. *sepè.* V. *Rata manes.* de appellat. Ex quo sit, quod accusatio superveniens non impedit jam promotum ab administratione, nisi sit suspectus de dilapidatione. Sic Fagnanus cit. n. 11. Secus est, si primò quis post infamiam promovendus esset. Hinc Sanch. l. 6. consil. moral. l. 6. c. 3. 2. d. §. n. 10. censet, collationem beneficii, factam infami infamia juris, ipso jure nullam esse, ex c. *Infamibus.* de Reg. juris in 6. & c. *Cum in cunctis.* de Elect. §. *Inferiora.*

79 Dubitatur tamen, an si accusatus, pendente accusatione promotus est, promotio tenet, si postea per sententiam pronuntie-

tur innocens? *qz.* cum Goffredo in c. fin. de Testib. promotionem tenere, si appareret esse accusatum per calumniam, nimis animo, ut à promotione impediretur. L. qui de libertate. ff. de liberalib. causis: secus, si accusatio facta esset ex justa, & rationabili causa. L. qui status. ff. de re militari, & L. qui cum una. §. *Reus.* codem. Illud ad extreum nota, quod literæ ad beneficia, non facta mentione, de pendentia inquisitionis, vel accusationis, & collatio inde secura, non valeat. Ratio est ex n. 78.

Præter hunc accusationis effectum, qui 80 nascitur ex infamia per accusationem criminalem inducita, alius quoque h. t. reperitur, qui est privatio officii, & beneficii, facienda in casu, quo Sacerdos in potatione pernoctavit, & totam noctem potando egit, postea vero manè Missam celebravit, ut dicitur c. si consisterit. 12. h. t. at hic effectus non est accusationis pendentis, sed plenè probata, ut patet ex textu ibi: si de iis rationabiliter convictus fuerit in judicio ante Episcopum, vel sine coactione confessus fuerit.

ARTICULUS V.

An accusationem necessario beat procedere secreta monito?

A Liqui negant; cum accusatio non 81 ordinetur ad emendationem peccatoris, sed ad punitionem propter bonum commune. Sic Navarr. c. *Inter verba.* corol. 6. n. 640. alii affirmant, prærequiri eam in foro conscientiae, ubi non est periculum in mora, & adest spes emendationis. Nam lex charitatis, ut minori damno, quo potest, damnis occurrit, jure naturali hoc postulat. Ita Sylvester. V. *Accusatio.* q. 3. Alii demum volunt, eam non prærequiri, ubi est præceptum de accusando; secus, ubi non est. Sic Cajetanus cit. apud Sanch. Consil. moral. l. 6. c. 2. dubio 27. n. 2.

Sanchez porrò cit. an. 4. distinguit, & 82 affirmit, non requiri. 1. si quis accusaret solum ad reparationem sui damni, vel, si crimen esset publicum, & judex præcipiter tale crimen accusare, secus, si esset occultum, & non publicum, licet Reipublicæ perniciolum, certissimâ tamen spe securæ emendationis, si secreta monito præmittatur, quia sic Reus nondum amisit possessionem honoris, & famæ; & malis, ut ponitur, fatis cayetur.

Mihi videtur universaliter tenendum, 83 quo-

quoties moraliter certum est, præmissâ monitione secretâ, mala ex delicto occulto, non publico nascentia, sufficienter cavenda in futurum; & jam securis, reparationem, quæ potest per judicem, à Reo commonito adhibendam, non licere accusare, eâ monitione non præmissâ: quia tunc homini habenti bonum nomen, & honorem, citra causam, utrumque laderetur, quod est contrarium juri naturæ. Dixi, *sic est moraliter certum*. Nam quo crimen aliquod est Reipublicæ perniciosius, hoc gravius bonum commune obligat, illud, & nascentes inde perniciosos effectus caveri: consequenter, nisi sciens illud habeat quasi omnimodam moralem securitatem, quod ex secreta monitione Reus desistet, & futura cavebit, præterita damna reparabit, non licet ei, saltem à denuntiatione abstinere; quia sic bona Reipublicæ præponderant bono hominis privati.

84 Si quatas, quomodo procedendum sit contra criminosos contumaciter absentes? quid faciendum jure civili spectato, dicitur L. 1. ff. & L. 1. cum sequenti. C. de requirendis Reis: Spectato autem jure canonico, quoties lite contestata constar, vel constare potest de delicto, & sententia potest executioni mandari, contra criminosum contumaciter absentem procedi potest ad sententiam condemnatoriam. c. Decernimus. 3. q. 9. junctâ Gloff, in summa ibi: *Decernimus, ut si adesse neglexerit, dilationem sententia* (intellige, ferenda ut notat Gloff, ibidem) *non lucretur, sed* (ut notat Gloff, in casu) *ferant sententiam in illum tanquam contumacem;* quia per suam contumaciam videtur de omnibus confiteri, esto non omnia delicta probentur. Verum de hoc ex professio agitur lib. 2. Tit. 14. de dolo, & contumacia; ubi plura in hac materia resolvuntur, cuiusmodi est, quod Judex propter contumaciam Rei possit rem petitam sequestrare, & ipsum contumacem in expensis condemnare, ut dicitur ibidem c. 2. Item, quod, auctore contumace, testes recipi, & sententia ferri debeat, etiam lite non contestata, per c. 3. eodem &c.

ARTICULUS VI.

An in causis criminalibus admitti possit Procurator?

85 R Esp. Spectato jure civili, non admitti, qui alieno nomine, & tanquam Procurator accuset; nisi accuset universitas. Tunc

enim ejus Syndicus admittitur per L. 1. §. 1. ff. quod cujusque Universitatis. Alius enim modus non appetat, quo accusare posset, cum non omnes convenire, & coram Judice comparere possint; & ideo etiam accusator per Syndicum respondere potest, ex eadem ratione. Ratio à priori est ex L. 13. §. 1. ff. de publicis judic. ibi: *ad crimen publici judicii persequendum frusta Procurator intervenit.* & L. 16. C. ad Legem Cornel, de falsis, ibi: *quamvis ita per Procuratorem accusationem persequi non potes,* & hoc propter inscriptionem tunc necessariam, ut dictum est n. 15. quæ tamen fuisset elusoria, si accusator aberat, & accusatio tendebat ad poenam capitalem, vel corporis afflictiāvam, seu relegatione majorem, ut observat Andreas Gaill. i. de pace publ. c. 10.

Limitari tamen debet hæc regula, ut 86 procedat solum, si agitur ad poenam capitalem, & corporalem; secus, si agitur ad poenam pecuniariam, vel similem; quia tunc executio poenæ non fit in persona Rei. L. 1. ff. an per alium. 2. ut non procedat spectatis moribus hodiernis; nam hodie inscriptio ad poenam talionis, *spectato jure civili,* cessavit, & accusator, si in accusando defecerit, solum condemnatur ad sumptus, & multam pecuniariam. Quoniam autem in fôro Ecclesiastico (ut testatur Jul. Clar. cit. q. 12. n. 18.) adhuc requiritur inscriptio, in hoc fôro Procurator accusantis de jure non admittitur extra casum in limitatione positum.

Quæres an in causis criminalibus ad- 87 mittatur Procurator accusati? *Et* negativè. 1. ex jure canonico in c. Veniens. 15. h.t. ibi: nec Procuratores ejus, in causa possemus recipere criminali; deinde ex cit. L. 13. ibi: *frustra Procurator intervenit ad defendendum;* agitur autem ibi de casu, quo quis crimen persequitur in judicio publico; hoc autem intellige sic, ut in causis criminalibus Rei absentis procurator, seu defensor, *in merito ipsius causa* non admittatur. Nam in cit. L. 13. apertè negatur, *Reo admitti defensorem,* & statim subjungitur: *sed excusationes absentium Judicibus allegari;* & si justam rationem habeant, sententiam differri, ex quo textu illud rectè intelligitur, quod defensorem neget solum *in merito causa;* non in aliis, quæ sunt *extra.* Et ratio est, quia in criminalibus absens condemnari non potest L. 5. ff. de poenis, nec etiam Procurator in sua persona, cum innocent sit; ergo adesse debet ipse reus. Sunt